

- 2) Amennyiben az előző kérdésre az Európai Bíróság válasza nem, abban az esetben ellentétes-e a HÉA irányelv rendelkezéseivel, valamint ezekhez kapcsolódóan a védelemhez való jog tiszteletben tartásának alapelveivel és az Alapjogi Charta 47. cikkével az a nemzeti gyakorlat, amely az első kérdésben szereplő eljárást úgy teszi lehetővé, hogy a jogviszony másik alanya (az alapügyben a számlabefogadó) az eredeti ellenőrzési eljárásban ügyféljogokkal nem rendelkezett, így jogorvoslattal sem élhetett abban az ellenőrzési eljárásban, amelynek megállapításait a saját adókötelezettségét érintő ellenőrzési eljárás során az adóhatóság hivatalból vesz figyelembe és a terhére értékelhet oly módon, hogy az adóhatóság az első jogalanynál (az alapügyben a számlakibocsátónál) lefolytatott ellenőrzés releváns iratanyagát, így különösen a megállapítás alapjául szolgáló bizonyítékokat, jegyzőkönyvet, hatósági döntéseket nem bocsátja a másik adóalany rendelkezésére, azoknak csak egy részét, valamilyen fajta kivonatát, és azt is csak közvetett módon ismerteti e másik alannal az adóhatóság, a saját, e másik adóalany által ellenőrizhetetlen szempontjai szerint leválogatva?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a HÉA irányelv rendelkezéseit, valamint ezekhez kapcsolódóan a védelemhez való jog tiszteletben tartásának alapelvét és az Alapjogi Charta 47. cikkét, hogy ellentétes azzal az a nemzeti gyakorlat, amely szerint az adóhatóság az adókötelezettséget érintő jogviszony alanyainak ellenőrzése során a számlakibocsátónál lefolytatott eljárásban tett, ezen jogalany (számlakibocsátó) aktív HÉA csalásban való részvételének megállapítására is kiterjedő megállapításait hivatalból veszi figyelembe a számlabefogadó ellenőrzése során úgy, hogy a számlabefogadó a számlakibocsátónál lefolytatott ellenőrzési eljárásban ügyféljogokkal nem rendelkezett, így jogorvoslattal sem élhetett abban az ellenőrzési eljárásban, amelynek megállapításait a saját adókötelezettségét érintő ellenőrzési eljárás során az adóhatóság hivatalból veszi figyelembe és a terhére értékeli, ráadásul oly módon, hogy az adózó a számlakibocsátónál lefolytatott ellenőrzés releváns iratanyagát, így különösen a megállapítás alapjául szolgáló bizonyítékokat, jegyzőkönyveket, hatósági döntéseket nem bocsátja a számlabefogadó rendelkezésére, azoknak csak egy részét, és azt is csak közvetett módon ismerteti a számlabefogadóval az adóhatóság, a saját, e másik adóalany által ellenőrizhetetlen szempontjai szerint leválogatva?

⁽¹⁾ A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv; HL L 347., 1. o.

A Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Lengyelország) által 2018. március 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – B. S. elleni büntetőeljárás

(C-195/18. sz. ügy)

(2018/C 221/08)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Az alap-büntetőeljárás résztvevői

B. S.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim

Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi

Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 1. mellékletével összefüggésben értelmezett, az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló, 1992. október 19-i 92/83/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ 2. cikkét, hogy az a termék, amely esetében a sörle előállításához malátakivonatot, glükózszirupot, citromsavat és vizet használtak fel még abban az esetben is minősülhet a 2203 KN-kód szerinti malátából készült sörnek, ha a sörleben a malátázott összetevőknél nagyobb arányban vannak jelen a malátázatlan összetevők, és a sörlehez az erjesztési folyamatot megelőzően glükózszirupot adtak, valamint milyen kritériumok alapján kell meghatározni a sörleben a malátázott és malátázatlan összetevők arányát annak érdekében, hogy az előállított terméket a 2203 KN-kód alapján sörnek lehessen besorolni?

⁽¹⁾ HL 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.

⁽²⁾ HL L 316., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 206. o.

A Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Németország) által 2018. március 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – ML

(C-220/18. sz. ügy)

(2018/C 221/09)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Az alapeljárás felei

Terhelt: ML

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Milyen jelentőséggel bír a fent említett rendelkezések⁽¹⁾ értelmezése keretében az, hogy a kibocsátó tagállamban jogorvoslati lehetőségek állnak a fogvatartott rendelkezésére fogva tartásának körülményeit illetően?
 - a) Ha a végrehajtó igazságügyi hatóságoknak bizonyítékok állnak rendelkezésükre a kibocsátó tagállamban uralkodó fogvatartási körülményekre vonatkozó, rendszerszerű vagy általánossá vált – akár bizonyos csoportokat, akár pedig bizonyos büntetés-végrehajtási intézeteket érintő – zavarok fennállásáról, akkor, anélkül, hogy a konkrét fogvatartási körülmények további vizsgálatára lenne szükség, a fent említett rendelkezésekre tekintettel már akkor is ki kell-e zárni annak – az átadás teljesíthetőségét kizáró – tényleges veszélyét, hogy a terheltet átadása esetén embertelen vagy megalázó bánásmódban részesítik, ha az ilyen jogorvoslati lehetőségek biztosítottak?
 - b) Jelentőséggel bír-e e tekintetben az, hogy e jogorvoslati lehetőségeket illetően az Emberi Jogok Európai Bírósága nem látott arra utaló jeleket, hogy azok ne kínálnának a fogvatartottaknak valós kilátást a nem megfelelő fogvatartási körülmények javulására?
- 2) Ha az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre adandó válasz alapján a fogvatartottak rendelkezésére álló ilyen jogorvoslati lehetőségek fennállása, anélkül hogy a kibocsátó tagállamban uralkodó konkrét fogvatartási körülményeket a végrehajtó igazságügyi hatóságoknak tovább kellene vizsgálniuk, nem alkalmas arra, hogy a terhelttel való embertelen vagy megalázó bánásmód tényleges veszélyét kizárja:
 - a) Úgy kell-e értelmezni a fent említett rendelkezéseket, hogy a kibocsátó tagállamban uralkodó fogvatartási körülmények végrehajtó igazságügyi hatóságok általi vizsgálatának minden olyan büntetés-végrehajtási intézetre vagy egyéb fogvatartási intézményre ki kell terjednie, amelybe a terhelt adott esetben befogadást nyerhet? A meghatározott büntetés-végrehajtási intézetekben megvalósuló csak ideiglenes vagy átmeneti célú fogva tartásra is vonatkozik-e ez? Vagy a vizsgálat arra a büntetés-végrehajtási intézetre korlátozódhat, amelybe a terhelt a kibocsátó tagállam hatóságainak tájékoztatása szerint valószínűleg és az idő túlnyomó részére befogadást nyer?